

Vypraveno

dne 26.8.14.B.

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec
Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 29.8.2014
podpis: [Podpis] 4.9.2014

MVCRP0115HEP

V Praze dne

22-08-2014

Č.j.: MV-79643-4/VS-2014

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0206 r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) rozhodl o opožděném rozkladu, který podal

– Ruská federace, státní občan Ruské federace, trvale bytem i (dále jen „žadatel“), zastoupený (dále jen „zmocněnkyně“), proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 29.4.2013, čj. VS-2746/53/2-2013, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“) vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s ustanovením § 92 odst. 1 správního řádu se rozklad jako **opožděný z a m í t á**.

Odůvodnění

I.

Žadatel požádal o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“). Správní řízení o žádosti bylo zahájeno dne 11.11.2013. Žadatel je státním občanem Ruské federace. Žadatel má na území České republiky povolený trvalý pobyt ke dni 20.9.2006. Žadatel je rozvedený, bezdětný. Manželství s ruskou státní občankou trvalo od 24.4.1998 do 7.12.1999.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) a c) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky a podmínku, že v posledních pěti letech nebyl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel nesplňuje podmínky stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona o státním občanství, tj. podmínku prokazující znalost českého jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky a podmínku vymezenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, spočívající v plnění povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění tím, že mu vznikaly nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění. Ministerstvo vnitra nesplnění uvedených podmínek ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství neprominulo, neboť neshledalo důvody zvláštního zřetele hodné pro jejich prominutí.

Splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství se ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) od 1.1.2014 neprokazuje.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 29.4.2013, čj. VS-2746/53/2-2013, podal žadatel rozklad. K porušení povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění žadatel uvedl, že využívá služeb daňové kanceláře, která za něho vyřizuje předmětné záležitosti. Podle sdělení jeho daňové poradkyně si zdravotní pojištění předplácí, když ho hradí trvalým příkazem, a to vždy k 1. dni daného kalendářního měsíce. Uvedl, že nesrovnalosti, na které Ministerstvo vnitra poukázalo, vznikly při podání přehledu za uplynulé zdaňovací období, kdy byl povinen dlužné pojistné na veřejné zdravotní pojištění uhradit do 9.8.2013 a nové zálohy na předmětné pojistné hradit od 1.8.2013. Dluh uhradil dne 19.7.2013. Všeobecná zdravotní pojišťovna pojistné špatně započítala za červenec 2013. Po zjištění této skutečnosti bylo neprodleně Všeobecnou zdravotní pojišťovnou vyměřeno a žadatelem uhrazeno penále ve výši 67,40 Kč.

Žadatel se v rozkladu vyjádřil k průběhu zkoušky z českého jazyka, která proběhla na Úřadu městské části Praha 4. K tomu uvedl: „Hned při zahájení jednání ve věci podání žádosti, jsem ze strany pracovnice úřadu cítil zjevnou nevoli. Neustále mě přerušovala a opravovala, z čehož jsem velmi znervózněl. Nepopírám, že nejsem dostatečně nadán na cizí jazyky. Nicméně za dobu svého pobytu na území České republiky na sto procent ovládám pasivně český jazyk. Sleduji českou televizi, čtu český tisk. Během svého podnikání přicházím do styku převážně s osobami mluvícími českým jazykem. Jelikož se většinou jedná o mé vrstevníky, kteří se dlouhou dobu učili ruský jazyk, rozumí mému projevu. Toto jsem také několikrát

uvedl na úřadě, nicméně pracovnice, která byla ve velmi mladém věku na toto nereflaktovala. Z jejího chování byla cítit i velká antipatie k občanům bývalého SSSR. V takovém měřítku jsem se s tímto ještě nesetkal.

Při pohovoru na MV ČR, který proběhl dne 5.2.2014, jsem byl úředníkem, který vedl jednání. několikrát upozorňován na používání ruských výrazů. Po předcházející zkušenosti jsem toto nesl velmi těžce, neboť jsem se začal domnívat, že celé řízení je vedeno s cílem mé žádosti nevyhovět. Jak už jsem uvedl v životopise se svou primární rodinou se 15 let vůbec nestýkám. Důvodem jsou nepřekonatelné názorové rozdíly v otázkách víry a náboženství. Českou republiku opouštím minimálně jen na týdenní dovolenou.

V rozhodnutí správní orgán uvádí, že jsem se mohl vzhledem k době, po kterou žiji na území ČR dostatečně jazykově připravit, že nejsem osoba vyššího věku. Domníval jsem se, že má znalost je dostatečná. Nikdy jsem při jednání neměl problém v komunikaci.“

V závěru rozkladu uvedl, že si je vědom, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok. Dále uvedl, že dodržuje všechny zákony České republiky a nebyl a není zátěží pro sociální systém České republiky a Českou republiku považuje za svůj domov.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudí rozkladová komise ministra vnitra.

Ze spisového materiálu vyplývá, že rozhodnutí bylo zmocněnkyni doručeno dne 6.5.2014. Proti rozhodnutí ze dne 29.4.2013, čj. VS-2746/53/2-2013 podal žadatel prostřednictvím zmocněnkyně rozklad, který byl předán k poštovní přepravě dne 23.5.2014, jak vyplývá z podacího razítka České pošty, s.p., na obálce, ve které byl rozklad doručen.

V souladu s pravidly o počítání času obsaženými v § 40 správního řádu je prvním dnem počátku běhu lhůty den následující po dni, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty. V souladu s ustanovením § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, držiteli poštovní licence anebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě. Patnáctidenní lhůta pro podání rozkladu tak uplynula dnem 21.5.2014.

V souladu s ustanovením § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s ustanovením § 92 odst. 1 správního řádu je nutno opožděný rozklad zamítnout a následně zkoumat, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí.

Na návrh rozkladové komise ministr vnitra rozklad zamítl z důvodu jeho opožděnosti.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí nabylo právní moci, ministr vnitra následně posoudil, zda nejsou dány důvody pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Důvody ministr vnitra v daném případě neshledal. Ministr vnitra dospěl k závěru, že postup Ministerstva vnitra byl věcně správný a jeho rozhodnutí o žádosti bylo vydáno v souladu s právními předpisy. Ztotožnil se s důvody nevyhovění žádosti uvedenými v dotčeném rozhodnutí a v plném rozsahu na ně odkázal.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

